HYMNS OF PRAISE.

સ્તુતિનાં ગીત.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

સદ્ગુણ દેસાઇભાઇ દેસાઇ.

ઇ. સ. ૧૯૦૧

પ્રત ૨૦૦

અમદાવાદ.

ધી. અમદાવાદ જ્યુબીલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં માલેક
ફકીરદાસ છગનલાલ પરીખે છાપ્યું
ઠેકાણું સલાપોસ રસ્તાએ.

સંવત ૧૯૫૭ — સને ૧૯૦૧

કિંમત ૨ આના.

HYMNS OF PRAISE.

સ્તુતિનાં ગીત.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

સદગુણ દેસાઈભાઈ દેસાઇ.

ઇ. સ. ૧૯૦૧

પ્રત ૨૦૦

અમદાવાદ.

ધી. ડાયમંડ જ્યુબિલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસના માલેક

દેવીદાસ છગનલાલ પરીખે. છાપ્યું.

ઠેકાણું સલાપોસ દરવાજે.

સંવત ૧૯૫૭ સને ૧૯૦૧

કિંમત ૨ આના.

पद : ४२७

INTRODUCTION.

This small book called "Hymns of Praise" has been compiled in keeping with its name. It is very necessary that those who are redeemed by the precious blood of the Lamb should sound forth the praises of Him who provided the Lamb. The Lamb too pre-eminatly becomes the object of their praise. They have been forgiven, justified, and adopted, and having tasted the love of God they await the redemption of their bodies which shall take place at the return of Christ for His own. Then they shall find themselves in full conformity with their Saviour and shall dwell in the home of the Father having the perfect expression of His love in them. The redeemed of the Lord should have their mouths wide open to sing praises to God and the Lamb, for ever and ever world without end.

At present in this wilderness journey we have nothing but manna and water for our spiritual nourishment. Those who take Christ to be their bread and assimilate him and thus find their highest delight in him shall pass their days in peace

and joy and at last shall dwell with the saviour.

The redeemed ones are admitted into the holiest hence the Holy Spirit saith through the Apostle Paul, " Having therefore, brethren boldness for entering into the (holy of) holies by the blood of Jesus, let us offer the sacrifice of praise continually to God, that is, (the) fruit of (the) lips confessing his name. " Heb. X, 19 XIII; 15.

This small book contains 42 hymns 29 of which are translated from the Roman-Urdu Hymn book called " Sitaish ke Git. " The 13th is a translation of the 137th hymn of " The Little Flock." 11 hymns from the 31st to the 42nd except the 37th have been taken from hymns composed by departed saints Messers Taylor, Clarkson and Glasgow and gathered in a Gujerati hymn book called Kavyarpana. The 37th hymn has the help of the 110th hymn of the Kavyarpana. This small effort is purely for the glory of God and has no other aim.

May God glorify His name. For us this time is very precious hence let us redeem it. May praises redound to his name for ever and ever. Amen.

S. D. D.

પ્રસ્તાવના.

આ ગીતનું ન્હાનું પુસ્તક એટલે "સ્તુતિનાં ગીત" નું પુસ્તક પ્રભુના ભજન તથા વખાણુને અર્થે બનાવેલું છે. જરૂર છે કે જેઓ ખ્રીસ્તના ખુનથી ખરીદાએલાં છે તેઓ ગીતોથી દેવનાં તથા હલવાનનાં સ્તોત્રો કરે. તેઓનાં પાપ માફ થએલાં છે, તેઓ ન્યાયીકરણ તથા દત્તકપુત્રપણું પામેલાં છે, તેઓએ દેવનો પ્રેમ ચાખેલો છે અને પોતાના શરીરની મુક્તિની વાટ જુએછે. વખત આવેછે કે જ્યારે તેઓ ખ્રીસ્તની સંપૂર્ણ પ્રતિમામાં દેવના ઘરમાં બિરાજશે અને દેવનો આનંદ તેઓમાં સંપૂર્ણ પ્રગટ થશે અને તેઓ પ્રભુના પ્યારનાં કિર્તન સદાકાળ ગાશે.

હાલ આ જંગલરૂપી દુનિયામાં માન્ના તથા ખડકના પાણી સિવાય આપણા આત્મિક પોષણને વાસ્તે બીજું કંઇ નથી. જેઓ ખ્રીસ્તને પોતાનો ખોરાક કરી તેને પેહેરી લેછે અને તેનામાંજ પોતાનો આનંદ માનેછે, તેઓના દિવસ દિલાસા તથા સુખમાં નિર્ગમન થશે અને આખરે શરીરમાં પોતાના તારનારની સંગાતે તેઓ વસ્તી કરશે.

લોહીથી ખરીદેલા પરમ પવિત્ર સ્થાનમાં દાખલ થએલા છે માટે કહેલું છે કે "હવે ઓ ભાઇઓ પરમપવિત્ર સ્થાનમાં ઇશુના લોહીથી પેસવાની આપણને નિર્ભયતાછે, માટે તેને આસરે આપણે દેવને સ્તુતિરૂપ યજ્ઞ, એટલે તેના નામને માન્ય કરનારા હોઠોના ફળનું અર્પણ, જાથુ કરિયે. હેબ્રુ ૧૦; ૧૯, ૧૩; ૧૫.

આ ન્હાના પુસ્તકમાં ૪૨ ગીત છે તેઓમાં ૨૯ ગીત રોમન-

ઉર્દુ "સીતાઇશની કીતાબ"માંથી તરજુમો કરેલાં છે. ૧૩ મું ગીત એક ઇંગ્રેજી ગીતનો તરજુમો છે. ૩૧ મા ગીતથી ૪૨ મા ગીત સુધીનાં એક ગીત સિવાય ૧૧ ગીત, ટેલર સાહેબ, કલાર્કસન સાહેબ તથા ગ્લાસગો સાહેબ જે સંતોના આત્મા હાલ ખ્રીસ્તની સાથે આરામ પામે છે તેઓનાં બનાવેલાં "કાવ્યાર્પણ" માંથી લીધેલાં છે. ૧૭ તથા ૩૭ મા ગીતમાં પણ કાવ્યાર્પણના ૨૪૬ તથા ૨૧૦ મા ગીતની કંઇ કંઈ મદદ છે. આ પ્રયત્ન પ્રભુના મહિમાને અર્થે છે અને એમાં બીજી કોઇ મતલબ નથી.

પ્રભુ પોતાનો મહિમા સદા કરો અને દેવનો મહિમા કરવાનો આ વખત આપણે વાસ્તે મહા કિમતીવાન છે માટે આપણે આ અવસરને નકામો ન કહાડીએ સદાકાળ સુધી તેનો મહિમા હોજો. આમીન.

સ. દ. દ.

સ્તુતિનાં ગીત.

ગીત ૧ લું.   ૮, ૭.

૧ આબા બાપ તુજ પાસે આવી   ખ્રીસ્તનું નામ સ્તવિયે, ૧ લું
ભેગાં છિયે બાળક તારાં   ઇશુને વચ્ચે જોઇયે;
માફી તેના લોહીથી છે   તેથી છિયે અમે પ્રીય,
તારા આત્માએ શિખવ્યું છે   મીઠું નામ આબાનું નિત્ય.

૨ પેલાં ભટકેલાં હતાં અમો,   મુર્ખાઇએ ઘરથી દુર
કૃપાએ તેં તાર્યાં અમને,   તો યાદ નહિ એક કસુર;
તેં પોષાક પહેરાવ્યો છે સાફ,   ખોરાક આપ્યો પોતા સાથ;
તું ખુશ, અમે છિયે ખુશી,   થઈ ધન્ય તારે હાથ.

૩ પોતાના ઘરમાં લાવીને,   ભેટે છે પુરા પ્યારથી,
અમ નાલાયકોને વાસ્તે તો,   પઠો મરાયો જાનથી;
'લાયક છે' હે બાપ તું કહે છે,   'ખુશી કરિયે સુપેર
મુઆ હતા તે જીવતા છે,   ખોએલા આવ્યા છે ઘેર.

૪ આબા બાપ કામ જે તું કરે   જોઇ દુતો પવિત્ર
પુરા દીલથી શીખે છે તે, તારૂં   અદભૂત જ્ઞાન વિવિધ;
જલ્દી તારી ગાદી પાસે,   ભેગાં થશે તારાં બાળ
પ્રગટશે પ્યાર ઇશુ તણો,   વળી આબા તણું વાંલ.

ગીત ૨ જું. ૨ જુ

૧ પ્રેમી પ્રભુ ઇશુ તું છે, આકાશે બીરાજમાન
તું મુઓ પણ જીવતો થયો, મરણ ઉપર જયવાન;
૨ તું જીવી ન મરશે ફરી, અમારો છે વકીલ
સર્વે દુઃખ તારાં ગયાં છે, હતાં જે પુર શ્રાપિત;
૩ તું મુરદાંમાંથી ઉઠયો છે, તોડયો છે મોતનો બંધ
તુજપર વિશ્વાસ જે કરે છે, થશે તે ફતેહમંદ.
૪ હે ઇશુ તારા ગયા પર, જગતમાં છે અંધેર
ઇમાન થઈ ગયો છે કમ, શત્રુ તણું છે વેર;
૫ વાર ના લગાડીશ હે પ્રભુ, અમને બોલાવ તુજપાસ,
ત્યારે જય મરણને ગળશે, હે ઇશુ જલદી આવ.

ગીત ૩ જું. ૭, ૬. ૧૧

૧ પ્રભુ ઇશુ ધન્યવંત, પ્રેમી તું છે જરૂર.
આવી તું જગત મોઝાર, થયો તેનો પુરનુર.
દેખવામાં આવે જે ચિજ, તારા થકીજ બની
નવ રાખ્યું કશું પાછું, ફકીર સમાન થઇ.
૨ જે જે જગ્યા ગયો તું, અંધા દેખતા થયા,
માંદા સર્વે તુજ થકી, કલેશ દુઃખથી છુટયા;
આકાશી બોધ તેં આપ્યો, બેશી ગરીબની સાથ,
રંક જે આવ્યા તારી પાસ, ગયા ન ખાલી હાથ.

હમ નિચ લોકે બે આબરૂ, કીધી તારી ઘણી
અમોએ તને માર્યો હાથી તું તણી.
તું મુઓ વધસ્તંભે, હતું અમારૂં કામ
સર્વે દુઃખ તેં ઉઠાવ્યું, કે થાય અમને આરામ.

૪ શબ રખાયું કબરમે, શત્રુ પામ્યા આનંદ,
કબરમાંથી તું નિકળ્યો, મોત ઉપર ફતેહમંદ;
પીતાનો તું છે વાલો, સ્તુતિ તારી કરિયે,
હતાં જે જોગ નારકવાસ, તુજથી ન્યાય ઠરિયે.

૫ તારા આવ્યાની આશા, અમને છે તો ઘણી,
બોલાવશે પાસે તારી, તું અમારો ધણી.
તારા વગર અમે તો, થઇયે છિયે દુઃખી
જલ્દી આવજે હે પ્રભુ, લે ધામ તારે સુખી.

ગીત ૪ થું. ૧૬

૧ હે પ્રભુ હશુ તું થયો, શત્રુ આધીન જે રાત
વર્ણન તારાં દુ;ખોનું, કરશે કોણ હે તાત;
ફરમાવ્યું તેં તે રાત્રે, યાદ કરો તુમ મુજને
ખુશીથી હે મસીહા, યાદ કરિયે તુજને.

૨ તારો હાલ તે વખતનો, પુરો ન જાણે કોઇ
પ્યાલો દુઃખનો તેં પીધો, દંગ અમે તે જોઇ;
મરણ સ્તંભે મરવા તું, ચડયો માનવ પાપે
છોડયો દેવે તે પલે, દબાયો ભાર શ્રાપે.

૩ યાદ કરિયે અંધારૂં, થયું હતું જે વાર,
આંધી આવી તારાપર, આવ્યો ભારે માર.
પ્રેમ જાહેર થયો ખરો, જેનું બ્યાન ન થાય
જે મોતે તો તું મર્યો, તેનું માપ ન કહાય.

૪ મોતને જીતી ઉઠયો તું, શેતાન પર ફતેમંદ,
મંડળીનો થયો છે શિર, દીધો અમને આનંદ,
મોકળાં છે દિલ અમારાં, બાપના છિયે કબુલ,
તારાં દુઃખો કરિયે યાદ, એમાં ન થશે ભુલ.

૫ મરીહા તું આવી જાય, લેવા અમને તુજ પાસ
ત્યાં સુધી અમ પરદેશી, જોઇયે તુજમાં મીરાસ;
મરણ તારૂં થાએ છે, હમેશાં અમને યાદ
કેવાં દુઃખની વાટે તેં, દીધાં કૃપાદાન.

ગીત ૫ મું ૮, ૭, ૪. ૧૭

૧ તખ્ત પર બેઠો તે જે મુઓ,
મરણ, શેતાન પર જયવાન
ધારેલું કામ પુરૂં જુઓ,
ખ્રીસ્તે ફરી લીધી જાન.
જો મહિમામાં,
કેવું છે તેને બાપથી માન.

૨ હરેક તેનાં કરે વખાણ,
પોકારે હરેક જબાન

લાયક છે કે પામે બલવાન,
સ્તુતિ, મહિમા, બળને માન.
જે મહિમામાં
બેઠો છે માણસ બળવાન.

૩ શક નથી કે પાપ તણો ભાર
પ્રગટ કરે છે તે સલીબ;
જાહેર દેવનો ન્યાય અપાર
જુઓ તેનો પ્રેમ અજીબ,
જે મહિમામાં
તે જે થયો તો ગરીબ.

૪ પ્રભુ કેરો જન્મ પવિત્ર
જેથી થયો આશીર્વાદ,
કોણ બોલે કંઈ વાત વિચીત્ર,
જોઈ પુન્રુત્થાનનો નાદ,
જે મહિમામાં
થાય ઇશુનાં ભારે ગાન.

ગીત ૬ કું ૮. ૮. ૬ લીટી ૧૮

૧ 'થોડોજ વિલંબ' ને તે આવશે,
થશે તે તણી મુલાકાત,
બાપને ઘેર તે લઇ જશે,
ત્યારે થશે પુરી નજાત

મ્હો તેનું જોઇશું હમેશ,
સ્તવીશું તેને પુરાવેશ.

૩ 'થોડોજ વિલંબ' ને તે આવશે
ફુરસદ આ છે ઘણી મુલવાન.
રસ્તો આપણને બતાવશે,
દોરનાર ઇશુ તો છે બળવાન
આપણ જાગીએ જોવા તે
જોવા ચાહે છે ધણીને જે.

૩ 'થોડોજ વિલંબ' તે છે નજદીક,
કેમ ન ઉઠાવીશું તે થંભ,
આપણ છીએ તેના રફીક,
આગળ દોડીએ ખુશ આનંદ
જ્યારે ઇશુ આવશે લેવા
ત્યારે થઇશું ખુશી કેવાં!

૪ 'થોડોજ વિલંબ' પ્રભુ તું આવ,
તરી કન્યા રહે છે ઉદાસ
આમ પરદેશીને ઘર લે જાવ,
કે સદા રહિયે તારી પાસ
દેખીએ તુજને મહિમાવાન,
અને થઇયે તારા સમાન.

ગીત ૭ મું, ૮, ૭, ૪. ૨૦

૧ કરો ઇશુ તણાં તો ગાન,

દેવનો તે છે પુર આનંદ.
બેઠો છે કરી પુરૂં કામ,
જડાયો હતો જે ખંભ.
તે છે મોટો
કામ છે તેનાં અતિ ઉતમ.

૨ કોણથી વર્ણન તેનું તો થાય,
તેની પ્રીતિ છે બેહદ;
વિચાર જીભ તે બન્ને ગભરાય,
તેથી બચ્યે પાપી જન;
હે મસીહા
તું મારો યાર સનાતન.

૩ મળ્યું તેને થંભનું મરણ.
કરો તેનું નામજ યાદ.
સ્તુતિ દેજો તેને હરજણ
ધન્ય છે ઇશુ બલવાન.
હાલીલુયા
તેથી થયાં અમ ખુશ હાલ.

ગીત ૮ મું. ૮. ૬. ૨૨

૧ ઇશુ ! વાલું છે તારૂં નામ,
સ્તુતિથી ભરપુર.
પ્રેમી છે તે કૃપાને કામ,
ને મદથી છે મધુર.

૨ હે ઈશુ જો તું ન આવત,
કોણ જાણુત બાપનો હાલ.
હતી કોને નહિ તાકત,
પ્રગટવાને તે વાલ.

૩ ઇશુ થયો તું દુઃખનો મર્દ,
દર્દ અનુભવી;
સંકટમાં છે તું હમદર્દ,
ભુલ થતાં મુરઝાી.

૪ પાપની લીધી જગ્યા તેં તો,
જો પણ સાફ બેકસુર;
નિડર પોંચાડયા અમને તો,
દેવની પવિત્ર હજુર.

૫ ધન્ય છે મસીહાનું નામ,
મોટું ને પવિત્ર;
મહિમાવાન તે સર્વે ગામ,
રાખજો તેજ પર હિત.

ગીત ૯ મું. ૮, ૬. ૨૩

૧ ધન્ય ધન્ય હોજો ખ્રીસ્તને,
જડાયો જે ખંભે,
દેવનો મહિમા જાહેર થયો,
પ્રેમી તેને ચહેરે.

૨ પ્રેમ છે તારૂં તો નામ હે બાપ,
તેં દીધું છે તારણ;
પુત્ર એકાકિ તેં મોકલ્યો,
જીવન પામે હર જણ.

૩ અમથી ખ્રીસ્તમાં દેખાયછે બાપ,
સલાહ થઇ જરૂર;
ફીકર સંધી નિકળી ગઇ,
આરામ ખ્રીસ્તમાં ભરપુર.

૪ તો ગાઇએ ખ્રીસ્તનાં વખાણ,
જાહેર કરિએ તે નામ;
ઇશુ છે પુરો મહિમાવાન,
થશે તેમ સદાકાળ.

ગીત ૧૦ મું ૮. ૨૪

૧ પ્રભુ હમેશ તું છે લાયક,
સંધે થવાને સ્તુતિમાન;
દેવે તને આપ્યું નામ હક,
સર્વ નામથી મહિમાવાન.

૨ તું મુઓ પણ જીવતો થયો,
બેઠો પીતાને જમણે હાથ;
ખરો મુક્તિદાતા ઠર્યો,
પાળે છે અમને પોતા સાથ.

૩ દિલ છે અમારાં સુરત જરૂર,
તોપણ કરિયે તારાં વખાણ;
તારી કૃપા, પ્રીતિ ને નુર,
તેઓનું કોજન કરશે જાણ.

૪ પ્રભુ આવે છે મહિમામાં,
રહીશું તેની સાથ સદા;
વખાણ ત્યારે થશે ઇસાનાં,
જ્યારે જુદાં નહિ કદા.

ગીત ૧૧ મું. ૯ ૨૫

૧ ખ્રીસ્તના પ્રેમનાં કરીશું વખાણ,
તેના પ્રેમથી થશે કદિ ન જુદાણ;
જુલમ, તંગી, દુકાળ કે કોઈ તલવાર,
કરશે ન કદિ દેવનાં છોકરાંનો હાર.

૨ દેવની પ્રીતિ અતિ ઘણી છે ભારી,
ન મોત, ન દુત, જીવન ન અધિકારી,
ન ઉંડાઇ, ન ઉંચાઇ કે કો ચીજ
કરશે અલગ દેવથી જે તેના પ્રેમીજ.

૩ સુત એકાકી જણિત દેવનો વાલો જે.
અમો કાજે ખંભે જડાયો તો તે.
તો દેવ આપશે હરેક વસ્તુ ફાયદા મંદ
હરેક દુશ્મનનું મ્હો વળી કરશે બંધ.

૪ દેવે ઠરાવ્યું તો થશે જરૂર,
કે ઇશુ જેવા અમે થઇશું પુરતુર,
પ્રથમ જણિત તે છે અમો ભાઇ જાણ,
દેવના પ્રેમનાં અમો કરીશું વખાણ.

ગીત ૧૨ મું. ૮, ૬, ૨૭

૧ મસીહા તારા પર આવ્યો, ગુનાહ મરણનો ભાર,
દુઃખ તણો સેનાર તું થયો, વાસ્તે અમ ગુનેગાર.
મરણ જેવારે તું પામ્યો, થઇ શેતાનની હાર.

૨ અમ પ્યાલામાં હતો ભરેલ, મરણ, શરાપ, નિષાન;
ટીપું દરેક તે તેં પીધેલ, નિકળી જ્યારે તુજ જાન;
અમ કારણ થયો ધિકકારેલ, પ્રેમ પ્રગટયો એ બ્યાન.

૩ તરવાર દેવની ઉંચી થઈ, પડયો તું સીરપર ભાર;
તેથી દેવે દીધી સફાઈ, કે સાજા અમ લાચાર;
દેવે તને છોડયો સહી, કે થાય તું બચાવનાર.

૪ હતું દેવનું તોફાન ભરપુર, મોજા ભારે બુલંદ;
મરણ સ્તંભે જડાયો તું તુર, કે થાય અમને આનંદ;
અજીબ તારાં દુઃખો હે સુર, કરવા અમને ખુરસંદ.

૫ ઇશુ તેં દીધી છે તુજ જાન, ફરી ઉઠયો જરૂર,
તુજ સાથ અમો ઉઠયા પ્રમાણ, થયા ખુશી ભરપુર;
જીવન કેરૂં મળ્યું છે દાન, દેવની પવિત્ર હજુર.

ગીત ૧૩ મું. ૮, ૬. ૨૭

૧ હે ખ્રીસ્ત બોજ કેવો ઉંઠાવ્યો, તેં તારા માથાપર;
અમારો દંડ તુજપર આવ્યો, નક્કી એ વાત જરૂર;
કતલ કાજે દુષ્મને આણ્યો, ખોપરી જગ્યા ઉપર;

૨ મુલવાન ખુન ત્યાં તારૂં વહ્યું, ગયાં અમારાં પાપ;
અમારૂં તો હતું ભર્યું, પ્યાલું થકી મોત શ્રાપ;
તે પોતાને મોડે ધર્યું બધું પીધું તેં આપ.

૩ કડો પ્યાલો, કડું તેમાં, પીવા કાજે મારે,
ટીપું રહ્યું એક ન એમાં, ખાલી હાથે તારે;
બાપનો પ્રેમ છે ભારે એમાં, જાહેર તારે પ્યારે.

૪ યહોવાનો ક્રોધ ઉઠયો, પડયો હે ખ્રીસ્ત તુજપર
તારા દેવે તેને તજ્યો, દુઃખ આણ્યું તારે સર;
તારા રક્તનો ઝરો વહ્યો, કે ડાઘ ન રે મજઉર.

૫ તોફાન કેરો ભારે અવાજ, તુજપર જ્યારે પડયો
ત્યારે મારા પાપનો ઇલાજ, તારા દેવે કર્યો.
આકાર ચેરો બદલી ગયાજ, જેથી મેળ મને થયો.

૬ મારે કાજે ઇશુ મુઓ, તે મોતમાં હું ગણાયો
ઉઠયો તું મારો બંધ તુટયો, મારામાં તું જણાયો
બાપનો પ્રકાશી દિન ઉગ્યો, કૃપાથી હું અણાયો.

ગીત ૧૪ મું. ૮, ૭. ૨૯

૧ દેવના હલવાન, તને જોઇ, અમો ભજીએ જરૂર,

તુજમાં પીતા જાહેર થયો, અમો પાસ જે હતા દુર;
સામર્થ્ય, બુદ્ધિ છે જે તારાં, જાહેર થાયછે અપાર,
સર્વ ઉત્પતિ પ્રગટે છે, તું છે માલીક સર્વાધાર.

૨ દેવના દીકરા, બાપની ગોદમાં, રેતો હતો તું હમેશ,
પુરો મેળાપ પુરી ખુશી, કામમાં ફરક નહીં લેશ;
કેવી કૃપા, કેવી પ્રીતિ, છોડયો તેં બધો મહિમાય,
દેવના દીકરા તું ઉતરયો, કે જાન પોતાની દેવાય.

૩ દેવના હલવાન, યાદ કરીએ, તું છેક થયો અજીબ,
જે દુનીઆં તેં બનાવી, તેમાં ફર્યો તું ગરીબ;
વાડી મધ્યે તારો કલેશ, થયો હતો બે બ્યાન,
દેવના હલવાન શુદ્ધ અથાક, તારે કામે અમહેરાન.

૪ યાદ કરીએ તેં દુઃખીતે, વધસ્તંભે દીધો પ્રાણ,
ભુંડાં હતાં કામ અમારાં, બદલો આપ્યો તેં પ્રમાણ;
સ્તુતિ કરી અમો માનિયે, પુરૂં થયું તારૂં કામ;
દેજો વખાણ, મહિમા સામર્થ્ય, દેવના હલવાનને હરકાળ.

ગીત ૧૫ મું. ૮, ૭. ૨૮

૧ દેવના હલવાન તું હાલ બેઠો, બાપને તખ્ત બુલંદ;
મોતનો સ્વાદ તેં તો ચાખ્યો, ફરી ઉઠયો ફતેહમંદ;
આસમાન વચ્ચે તારી આગળ, ઉંધી પડે મંડળી સહુ;
હર જીભ અને દિલ તો કે છે, 'લાયક હલવાન' છે બહુ.

૨ હે પ્રભુ મહિમામાંથી તું, અમને પાળે છે હરકાળ;

સંભાળ લેછે તું અમારી, દેછે વળી પુર આરામ.
વકીલાત કરે છે સદા, છે બેશુમાર તારો પ્યાર;
બાપના ઘરમાં ઉતમ જગ્યા, કરી છે તેં તો તૈયાર.

૩ દેવના હલવાન બોલ છે તારો, 'ફરી જલદી હું આવીશ.'
'પ્રભુ તમે ઢીલ ન કરો,' જવાબ કન્યાનો જગદિશ.
પ્રભુ જયારે તુજ પાસ થઇયે, થશે સુખ અતિ જરૂર.
તુથી સદા અમને મળશે, આનંદ ખુશી તો ભરપુર.

૪ દેવના હલવાન મહિમામાં, જયારે ફરી તું આવશે;
જેઓ નથી તને માનતા, તેમનો મોટો નાશ થશે;
હે ઇશુ તું જાહેર થશે, અમને લઇ પોતા સાથ;
હોજો મહિમા સ્તુતિ તને, જે છે બાપને જમણે હાથ.

ગીત ૧૬ મું. ૮, ૭, ૪. ૪૧

૧ ઇશુ બાપનો પસંદ કીધેલ, જુઓ બાગમાં પડયો છે,
મરણ પર્યન્ત તેતો પીડેલ, ક્રોધ તે પર ભડકયો છે;
મારે કાજે મારે કાજે, હે મસીહા થયું આ.

૨ શત્રુઓએ તને પકડયો, મશ્કરીમાં ઉડાવ્યો તો,
કોરડા મારી ફજેત કર્યો, ચુપ ચુપ તેં માર સહ્યો તો;
અમે દુષ્ટે, અમે દુષ્ટે, હે ઇશુ તે કર્યું તું.

૩ ફરી ખંભ પર દુઃખો પામી, સહ્યું શરીરે પુરદર્દ,
ભારે સંકટ તું ઉઠાવી, થયો દુઃખ કેરો મર્દ;
મારે હાથે, મારે હાથે, વેદના તને દીધી બહુ.

૪ ત્રીજે દિન તું ફરી ઉઠયો, બેઠો બાપને જમણે હાથ,
વસીલે પવિત્રાત્માને, રેછે પોતાનાંની સાથ.
મારે લીધે, મારે લીધે, તું આસમાનમાં જીવતો છે.

૫ હે મસીહા ધણી મારા, મારો બદલો તું છે પુર;
તારણ તારી કૃપાથી છે, મારો પ્યારો તું જરૂર;
મારા પ્રભુ, મારા પ્રભુ, તારો હું છું સદાકાળ.

ગીત ૧૭ મું ૬, ૪. ૪૪

૧ હ્યાં હું પરદેશી છું, સ્વદેશ આકાશ;
શાનનો રેવાસી છું, સ્વદેશ આકાશ.
જગતની દરમીયાન
દુઃખ દિલગીરી બેબ્યાન
ઘર મારૂં છે આસમાન; સ્વદેશ આકાશ.

૨ હ્યાં છું વગર મકાન, સ્વદેશ આકાશ.
છોડીશ હું આ વેરાન, સ્વદેશ આકાશ.
હ્યાંનાં દુઃખને ડર
અલગ થશે જરૂર
જ્યારે જઈશ મુજ ઘર, સ્વદેશ આકાશ.

૩ ત્યાં મારા તારનાર પાસ, સ્વદેશ આકાશ.
આનંદે કરીશ વાસ, સ્વદેશ આકાશ.
ત્યાં છે પવિત્ર સહુ
પોષાક ધોળો બહુ
સુખી આનંદી સહુ સ્વદેશ આકાશ.

૪ ખુશી કરીશું અમ, સ્વદેશ આકાશ.
ચલો આગે હરદમ, સ્વદેશ આકાશ.
પોંચીશું તો જરૂર
પાસે ઈશુ પુરનુર
ત્યારે સુખી ભરપુર, સ્વદેશ આકાશ.

ગીત. ૧૮ મું. ૮, ૪, ૮, ૪, ૮, ૮, ૮, ૪. ૪૭

૧ ઈશુ તું છે વાલો મારો, જો તેનો પ્રેમ
ભાઇથી વિશેશ પ્યાર છે તારો, જો તેનો પ્રેમ
જગના દોસ્તો બદલી જાએ,
ભલું ભુંડું કહેવાએ,
તુજથી અમને દુઃખ ન થાએ, જો તેનો પ્રેમ

૨ ખરો આરામ તુજથી આવે, જો તેનો પ્રેમ
આત્મિક દાનો અમ પાસ લાવે, જો તેનો પ્રેમ
મરણમાંથી તેં બચાવ્યાં
જંગલમાંથી તેં તો આણ્યાં
બાપના ઘરમાં પોંચાડયાં, જો તેનો પ્રેમ

૩ તારી દોસ્તી મને પસંદ, જો તેનો પ્રેમ
તારા પ્રેમથી મને આનંદ, જો તેનો પ્રેમ
પવિત્ર સત્ય છે તારી વાત,
મેળાપ અમારો તારી સાથ,
ડરાવી કોણ શકે હે ભાત, જો તેનો પ્રેમ

૪ માફી અમને તારે કામે, જો તેનો પ્રેમ
જીત પામીશું તારે નામે, જો તેનો પ્રેમ.
પુરી આશીષ તું લાવે છે
સહુ દુઃખોથી બચાવે છે
મહિમાએ પોંચાડે છે, જો તેનો પ્રેમ.

ગીત. ૧૯ મું. ૮, ૬. ૪૮

૧ વેહતું રક્ત મંદીરમાં રોજ, અગ્નિ બળતો હરકાળ;
ઉભો યાજક યહોવાનોજ, ફેસલ થયું ન કામ.
૨ આવ્યા તેઓ જે ગુનેહગાર, પણ ગયા બે આરામ;
હ્રદયમાં ન પામ્યા કરાર, થયો ન દુર ઇલ્જામ.
૩ ઇશુ મસીહા આવ્યો છે, થયો જાતે કુરબાન;
દેવે ફરી ઉઠાડયો છે, ગયો છે તે આસમાન.
૪ દેવની ગાદીએ બેઠેલ, પુરૂં થયું છે કામ;
સાથે તેની અમો ઉઠેલ, પામ્યા છિયે આરામ.
૫ તેના ખુનથી માફી મળી, હવે ન યાદ કસુર;
બીક તમામ ગઇ છે ટળી, દેવની શુદ્ધ હજુર.
૬ ધન છે પ્રભુ ઇશુનું નામ, કૃપાઓ તે ભરપુર;
તેને સ્તવિશું સદા કાળ, ગીત ગાઇશું જરૂર.

ગીત. ૨૦ મું. ૮, ૬. ૫૯

૧ એક નામ છે દિલ પસંદ મધુર, સર્વે નામોથી ઉત્તમ;

તે નામ છે વખાણુથી ભરપુર, સ્તવિયે તે હરદમ.

૨ અમે ખુનથી છિયે ખલાસ, ઘણો ઇશુનો પ્યાર;
તે ખુનથી પામ્યા ખરી આશ, જે તો આગળ બદકાર.

૩ ઇશુ તે નામ છે તારૂં નામ, વાહલું ને દિલ ચપ્પ;
તો મનથી કરીએ હરકાળ, વખાણ તારાં અવષ્ય;

૪ જો કે પંથ થાએ ઘણો તંગ, ને કાંટાની તકલીફ;
તો પણ ચાલીએ ઇસાસંગ, દેવને ઘરે શરીફ.

૫ ત્યારે ખંડેલાંની જમાત, ઇશુ સાથે ખુરસંદ;
ગાશે ગીત સદાકાળ, ને થાશે પુર આનંદ.

ગીત. ૨૧ મું. ૧૬૩

૨ ખંભનું જ્યારે કરિયે ધ્યાન, મુઓ જ્યાં ઘણી મહિમાવાન;
સંઘો નફો ગણાય નુકશાન, તુચ્છ વળી બધો અભિમાન.

૧ શાકે ન, કે કરિયે ગરૂર, ઇશુના વધસ્તંભ સિવાય.
જગતી કિંમતિ ચિજો જરૂર, કાજે તેને પુરી તજાય.

૩ તેના સિરપર કાંટાનો તાજ, હાથ, પગ, પસલી બહુ ઘાયલ;
આ કેવું દુઃખ, કેવો પ્યાર, આ પ્યારથી કેમ નહીં કાયલ?

૪ જો દે તને આખી જહાન, કમતી બદલો આ ગણીશું;
તો દિલ, ને જીંદગી તથા જાન, સર્વે તને ચઢાવીશું.

ગીત. ૨૨ મું. ૮, ૬. ૧૭૦

૧ પુરો છે તે શોકનો આરામ, ગયા જે ઇશાપાસ,

તે ઉંચ્ચ છે આધારે કલામ, ધન્ય તથા છે ખાસ.

૨ પરદેશ હતાં જે આ જહાન, ઉંચેલ ઇશુમાં હાલ,
જોઇયે તેમને થકી ઇમાન, રહિયે ન, જેમ નિરાશ,

૩ પુન્રૂત્થાન છે મહિમાવાન, ધન્ય છે તે વખત;
પ્રભુ આવશે મોટો મેરબાન, લેવા પોતાના સંત.

૪ ફરી તે પર થશે નિગાહ, મુક્તિ જેણે દીધી;
સદા રહીશું એક જગ્યા, તેના સરખા થઇ.

૫ ધોર પર આપણ કરિયે ખ્યાલ, પુન્રૂત્થાન છે નજીક;
ત્યારે ઉઠીશું મહિમાવાન, ખ્રીસ્તની સાથે શરીક.

ગીત ૮૩ મું. ૮, ૬. ૧૯૭

૧ પ્રભુ ઇશુ તો માલીક છે, સુલતાનોનો સુલતાન;
સકળ વસ્તનો તે ખાલીક છે, જાત તેની મહિમાવાન.

૨ 'ઇમ્માનુયલ' છે તેનું નામ, દેવ અમારી સાથે;
અજાયબ તેનાં સંધાં કામ, તારણ તેને હાથે.

૩ માનવને ઇનામ આપવાને, માનવ તે તો થયો;
સંકટને મોત સહેવાને, દુઃખોમાં તે મર્યો.

૪ સંતોનું તે ઘરેણું છે, મોતી કિમતી બહુ;
મંડળીનો જાતે ધણી છે, પ્રભુ જગનો સહુ.

૫ મારો બાગ તેનાથી તાજો, તે છે જીવનનું પાન;
સ્વર્ગનો છે તે દરવાજો, ભારે તેની છે સાન.

ગીત ૨૪ મું. ૮, ૬. ૨૦૦

૧ હે મારા દેવ તેં કર્યો છે, જગતને ભારે પ્યાર;
એકાકિ જણિત દીધો છે, કે બચે ગુનેહગાર.

૨ પ્રભુ ઇશુ આવ્યો હતો, કામ કર્યું છે તમામ;
ભારે બોજ ઉઠાવ્યો હતો, કે થાય અમને આરામ.

૩ તે પર વિશ્વાસ જે લાવે છે, તે પામે છે નજાત;
દેવથી તે વળી પામે છે, હમેશાંની હયાત.

૪ જગત માંહે તે આવ્યો નુર, ઇશુ મસીહ જે નામ;
પણ લોકો તેથી રહ્યા દુર, કે ન પ્રગટે કામ.

૫ પણ જેણે ચાહી સતનીવાત, તે આવ્યો ઇશા પાસ;
તેને મળી પુરી નજાત, ને સદાની મીરાસ.

૬ તો સતને ગ્રહો ગુનેગાર, ને માનો તેનું નામ;
પાપનો તમે કરો ઇકરાર, તો પામશો પુર આરામ.

ગીત ૨૫ મું. ૭. ૨૦૪

૧ દેવ બાપે દિકરો આપ્યો, પ્રાયસ્ચીત તે તો થયો;
ઇશુએ ઉઠાવ્યો ભાર, બચી રેછે ગુનેગાર.
ટેકઃ- તારે ચેરેથી મસી, કૃપા ચમકે છે સહી;
જાહેર થાય છે તો જરૂર, દેવ છે પ્રીતિ તથા નુર.

૨ મોત, શેતાનની થઇ હાર, કામ મસીહનું કેવું અપાર;
ઇશુ જાતે ખાઇ માર, બચાવે છે ગુનેહગાર.
ટેકઃ—તારે ઇત્યા,

૩ દેખો તેને ત્યાં આસમાન, તેનું મુખ છે મહિમાવાન;
દેવનો તે છે પુર આનંદ, સઘળાથી છે તે બુલંદ.
ટેક:—તારે ઇત્યા,

૪ હાલ ઇમાન જે લાવે છે, તેઓ તારણ પામે છે;
સંધા તો તેને માનશે, ને દિકરાને પીછાનશે;
ટેક:—તારે ઇત્યા,

૫ ઇશુ આવશે તે જરૂર, મોત, પાપ ત્યારે થશે દુર,
કરે હરેક જીભ ઇકિરાર, બલવાન છે સૌનો સરદાર.
ટેક:—તારે ઇત્યા,

ગીત ૨૬ મું. ૭. ૨૧૦

૧ હે યુગોના ચટાન, તું આશરો છે હરઝમાન;
પાણી ને ખુન વહ્યું જે, તુજ બાજુથી નિકળ્યું તે;
કરે છે મેલ પુરો સાફ, બક્ષે છે હર પાપની માફ.

૨ જેટલી મેનત મેં કરી, તેટલી નકામી ઠરી;
મારૂં રડવું તો અકાર, હું હેરાન ને લાચાર;
સાફ નહિ થયા ગુનાહ, મને છે તારી પનાહ.

૩ ખાલી હાથે હું આવ્યો, કશું પણ નથી લાવ્યો;
મને તેં આપી નજાત, તારાથી છે આબ હયાત;
તેં આપ્યો છે સાફ પોષાક, નિર્ભય હું થયો જે પાપ;

૪ રહું જ્યાં લગ ભુતળવાસ, આવે જો મોત કેરો સ્વાસ;
તારા પર કરીશ નિગાહ, કે તું છે મારી પનાહ;

સ્વર્ગે જ્યારે ચડીશ, ત્યારે તુજ પાસે આવીશ;

ગીત ૨૭ મું. ૮, ૬. ૨૧૬

૧ મસીહાએ મને કહ્યું, કષ્ટ, બોજથી લાદેલ આવ;
આવી મારી છાતી ઉપર, પુરો આરામ તું પામ;
ગયો હું થાકેલો લાચાર, મંદ, માંદોને ઉદાસ;
મને મળ્યાં ખુશી, આરામ, મારા ઇશુની પાસ.

૨ મસીહ મને કહેતો હતો, જો તું તૃષા લે દાન;
જીવન કેરૂં પાણી તું લે, ખુશ હાલ થા કરી પાન;
જઇ તેની પાસે પીધું, હરરોજ હું પીઉં છું;
જેથી થયો હું તાજો દમ, ને તેથી જીવું છું.

૩ મસીહ મને કેતો હતો, હું છું જગતનું નુર;
મને જોઇ રોશન તું થા, ચાલ અજવાળે ભરપુર;
થયો હું દેખતો હે મસીહ, જ્યારે તું થયો નુર;
મુસાફરીનાં આખર સુધી, તું છે મજ પાસ જરૂર.

ગીત ૨૮ મું ૮, ૭. ૨૧૮

૧ લાખોમાં એક પ્રેમી મજને, એકજ મારો પ્રેમીછે.
તેણે લીધું મારા મનને, પ્રેમના બળથી લીધુંછે.

૨ પાપ કીચડમાં હું હતો ધસ્યો, અધર્મી અને મલીન;
દુષ્ટની જાળમાં હતો ફસ્યો, નિરાશ, ભુંડાને આધીન.

૩ મારો વાલો ઇશુ આવ્યો, સોધવા ને બચાવવા તો;

મને મળ્યો ને બચાવ્યો, તેની સ્તુતિ સદા હો.

૪ વાલા પ્રભુ મન તેં લીધું, તો સંધું કંઇ તારૂં છે;
મારૂં સંધું તને દીધું, હવે તું પ્રીય મારો છે.

ગીત ૨૯ મું. ૮, ૪, ૮, ૪, ૮, ૮, ૮, ૪. ૨૨૦

૧ ઇશુ આપ જગતમાં આવ્યો, ઇશુ વાલો.
તારણ કેરી આશીશ લાવ્યો, ઇશુ વાલો.
અમે તેનું ખુન વેવડાવ્યું,
બાપે કડું તેને પાયું,
તેણે રંજને, દુઃખ ઉઠાવ્યું, ઇશુ વાલો.

૨ બેહદ છે તેની કરામત, આવ તેની પાસ,
પાપીને તે બોલાવે છે,
મોત, પાપથી તે બચાવે છે,
જીવન પાણી પીવાડે છે,

૩ જે તેનું નામ નથી માનતા, લાખ લાખ અફસોસ
અસલ આશીશ નથી જાણતા, લાખ લાખ અફસોસ
તેમનાં કામ પુરાં બે અકલ,
થશે તેમનો અંત હલાકત,
તો તરવાને કોની તાકાત, લાખ લાખ અફસોસ.

૪ પુરૂં તારણ આજ તૈયાર છે, હાલ લો તારણ.
માત્ર આ તો પાએદાર છે, હાલ લો તારણ.
જગત આ વીતી જાએ છે,
ઇશુ પાસે જે આવે છે,

સદા સુખ આરામ પામે છે, હાલ સો તારણ

ગીત ૩૦ મું. ૭, ૬. ૨૧૧

૧ સતાવણી રાહમાં આવે, દુઃખ થાય ચારે કોર;
આંધી ચાલે જોરથી, ને તું થાય કમજોર;
શેતાનનું ફાવી જાય, ને ધણો તારો ભાર;
જો ભાઈ લોક થાય વિરૂદ્ધ, ને દુઃખ પમાડે યાર;

૨ જો ભૂલ ભરેલું સમજાય, તારૂં કરેલું કામ;
જો મેણાં મારે તને, ને તારૂં થાય બદનામ;
દેવ તારી પાસેથી લે, જે ચિજ તને પસંદ;
પાસે તેને બોલાવે, જેમાં તને આનંદ;

૩ તો પણ રસ્તે હમેશાં, ઇશુ પર રાખ નિગાહ;
હરદુઃખને હર તકલીફમાં, તારી તે છે પનાહ;
હરેક દુઃખ તેણે સહ્યું, હરદુઃખમાં તે સહદર્દ;
પંથે આ તે તો ગયો, દુઃખનો જે તો મર્દ,

૪ બાપની બારે પ્રીતિ જે, ભૂલીશ તે ન કદા;
એકાકિ જણિત દીધો, કે થાય તું ખુશ સદા;
તો તે તણી પ્રીતિ આ, થશે કદિ ન કમ;
પંથથી તે પોંચાડે છે, જો કે રસ્તે છે ગમ.

૫ જ્યારે સ્વર્ગે તું તો જાય, પહોંચે બાપને ઘેર;
જાહેર થશે તને ભેદ, ખુશ થશે સારી પેર;
તે કાળ ચેરો પ્રીતિનો, દેશે તને પુરસુખ;

વળી જાણુશે શી જરૂર, થાય તને આ દુઃખ.

૬ ત્યારે સ્તુતિ કરીશ ખુબ, ફીકર તો જશે દુર,
ઇશુના દુઃખમાં સામેલ, થા તું નક્કી જરૂર;
વિશ્વાસમાં રહે કાયમ તું, ઇશુનાં કર વખાણ;
રસ્તે દુઃખતો ઘણું થાય, તો પણ નજીકછે ત્રાણ.

દોહા. ## ગીત ૩૧ મુ.

૧ ઇસુ એવું થઇ શકે, શું કંઇ એવું થાય,
કે મૃતજન તારા વિષે, કો દિન પણ શરમાય?
થાય ન એવું તો કદી, જે જેને નર નામ,
તે તે બહુ ધિક્કારશે, એ અણઘટતું કામ.

૨ ઇસુથી લજવાય શું! જ્યોતિ તણો જે નાથ,
જેણે અજવાળું કરી, બદલાવી મજ રાત.
અંધારૂં મજ જાતનું, પોતે કીધું દૂર,
પાડયું પણ મજ નેણપર, અજવાળુંજ જરૂર.

૩ ઇસુથી લજવાય શું! જેનો ઉંચો વાસ.
જે તો મજને દૂરથી, લાવ્યો છે નિજપાસ,
આપ્યો છે નિજ રાજમાં, રેવાનો પણ ઠામ,
જેમાં જાણુંનિત્ય હું, પ્રેમ તણું શુભ કામ.

૪ ઇસુથી લજવાય શું! જીવનનું સુખ ધામ;
જેમાં જીવીને વધી, શુદ્ધ કરૂં સહુ કામ,
પ્રેમ તણાં ને સત્યનાં, સર્વ કામો થાય,

જ્યાં લગ વાટજ ખ્રીસ્તની, ધીરજથી જોવાય.
૫ ઇસુથી લજવાય શું! તે તો વાલો મિત્ર.
જેથી આશા સ્વર્ગની, નિત્યધરાય વિચિત્ર.
પણ જો થાશે લાજતો, એ કાજે તે થાય,
કે મેં તેના નામનું, અધિક ન માન કરાય.

વિક્રાંત. ગીત ૩૨ મું.

૧ ઘેર વળો, રે, ઘેર વળો, સહુ જે ભટકેલા;
ઘેર વળો, તમ જે જગમાં, ખાધા દુઃખ ઠેલા. ટેક.
૨ કાં ઘર મૂકીને હવડાં તમ દૂર ફરોછો?
દોષતણું જયમ દુઃખ વધે ત્યમ કાંજ કરોછો? ઘેર૦
૨ ઇસુતો બોલાવ કરે, બહુ પ્રેમ કરીને;
મોત સહ્યું નિજ પ્રેમ થકી, વધસ્તંભ ધરીને. ઘેર૦
૩ આત્માનો ઘાંટો પણ છે, સામર્થ્યે ભરેલો;
પ્રેમ થકી તે બોધ કરે, હવડાં ફરવેલો; ઘેર૦
૪ કન્યા તે પણ આવ કહી બહુ આશ જણાવે;
ચ્યાનાનો દેખાવ કરી તુજ ભાવ મનાવે. ઘેર૦
૫ જ્ઞાન કહે, તમ સર્વ જણો, તજજો મન ઘેલું;
વાર વિલંબ કરે મરશો, લ્યો સત્ય કહેલું. ઘેર૦
૬ મોત થયે નહિ માફ પછી, ન પછી ફરવાનું;
આ જગના દિનઅલ્પ ઘણા, એમાં તરવાનું.

ચરણાકુલ. ગીત ૩૩ મું.

૧ શી ઉપમા ઇસૂ પર કહીએ ? શાં દૃષ્ટાંતો તેનાં દઇએ ?
કોજન તેના સદગુણ જાણે ? પૂરો તેને કોણ વખાણે ?
જાણો, ઇસૂ સૂર્ય પ્રકાશી, તે બહુ તેજ કરે આકાશી,
પાતક અંધ બધું તે કાડે, પાતક થંડક સર્વ મટાડે.

૨ ઇસૂ અન્ન વળી આકાશી, ખાધે જીવન છે અવિનાશી;
જીવન દાયક અન્નજ ખાઉં, દુઃખ મરણથી છુટો થાઉં.
ઇસૂ જીવઝરણ છે જાણી, નહિ ખૂટે તે પીઉં પાણી;
પીધે તરશ કદી નહી લાગે, અવર કદી આત્મા નહિ માગે

૩ ઇસૂ દ્રાક્ષાવેલો જાણું, વિશ્વાસી સહુ ડાળી માનું;
તેથી રસ ફળ ફલો આવે, સહુ બળ, શોભા તેજ કરાવે.
ઇસૂ યજ્ઞ થયો જગ માટે, પ્રાણ તજ્યો અપરાધી સાટે;
તેપર ભાવ ધરી મન રાખું, દોષ નિવારણના ગુણ તાકું.

૪ ઇસૂ અચળ શિળાના જેવો, તેપર ઘરનો પાયો દેવો;
દૃઢ વિશ્વાસ ધરી તે નાખું, દૃઢ રેવાની આશા રાખું.
એ ઉપરાંત ઘણી ઉપમા છે, કોણજ લેખું પૂરૂં વાંચે ?
સહુ ભૂમંડળ જોતાં થઇએ, તો પણ સર્વ અધુરા રહીએ.

ધ્રુવધ્વજા. ગીત ૩૪ મું.

રે પ્રીતિ વખાણજો, પ્રીતિ વખાણજો,
પ્રીતિ વખાણજો, પ્રીતિ ઘણી. ટેક.

૧ છે શુદ્ધનો, મુક્તનો હર્ષ ખરો, તે રક્તના તીર્થમાં તમો તરો,

સહુ મેલને મુકતાં માર તજે, ને મુક્તિના હર્ષમાં ખ્રીસ્ત ભજે.
રે પ્રીતિ.

૨ ઇસુ થકી ત્રાણ છે પૂર્ણ સદા, ન ત્યાગશે દીનને ખ્રીસ્ત કદા;
તો હર્ષતાં ખ્રીસ્તમાં આશ ધરો, ને દોષના ધાક તે દૂર કરો.
રે પ્રીતિ.

૩ રે પાપના ઘા થયા સર્વ સ્થળે, પણ ખ્રીસ્તથી સર્વની રૂઝ વળે,
સહુ શોક સાટે ખરી શાંતિ મળે, ને હર્ષને કારણે આંસુ ટળે.
રે પ્રીતિ.

૪ રે ખ્રીસ્તના થંભથી ત્રાણ થયું, ત્રાતાતણા મોતથી મોત ગયું,
તો મોત આવે મને બીક નથી, તે દ્વારથી આવશે મુક્તિ ગતી.
રે પ્રીતિ.

ગીત ૩૫ મું. ૮, ૬.

હે મારા તારનાર, તારો પ્રેમ, છે પુરો છે અમર:
તેં પ્રેમ અપાર, અનંત અવસ્થ, દેખાડયો મારા પર.
શરમનો પણ જે મરણસ્તંભ, તેં રાજીથી સહ્યો.
તે જાણીને મારો આત્મા, પ્રેમે ભરપુર થયો.

૨ પરાત્પર દેવના રૂપમાં તું, આકાશમાં પેરતો તાજ,
ને તારા બળથી સૃષ્ટિનું, તું સહુ ચલાવતો કાજ,
પણ આકાશ મૂકી પૃથ્વીપર, તેં માણસરૂપ ધર્યું,
ને માણસ જાતનાં દુઃખ સહી, મોટું રક્ષણ કર્યું.

૩ બધી વાતોમાં માણસ થઈ, તેં લીધો પાપનો શાપ,
થંભે જડાયો તું પ્રેમી, સહ્યાં અમારાં પાપ,

મરણથી મોતને જીત્યું છે, દીધું અમને જીવદાન
ત્રીજે દિવસ પાછો ઉઠ્યો, કરિયે તારાં વખાણ.

ગીત ૩૬ મું. ૮, ૬,

૧ એક ઝરામાં ભરેલું રક્ત, તે ખ્રીસ્તથી વહ્યું છે;
જે પાપી નાહ્યો છે તે વખત, તે ધોળો થયો છે.

૨ મરતો ચોર એને જોઇને, થયો ત્રાતાનો મિત્ર:
ને એમાં હું પણ ધોઇને, કરાયો છું પવિત્ર.

૩ હે પ્રીય ત્રાતા તારૂં રક્ત, ન ખોશે સક્તિને.
જ્યાં સુધી બધા ખરા ભક્ત, પ્રાપ્ત કરે મુક્તિને.

૪ વિશ્વાસે હું જોઉં છું ધાર, જે તારા દીલથી વહી,
એ માટે તારી પ્રીત અપાર, મને આનંદક થઈ.

૫ જ્યારે આ બોબડી જબાન કબરમાં છાની થાય,
આકાશમાં કરીશ મીઠાં ગાન, ને નમીશ તારે પાય.

૬ ત્રાતા, હું નથી પુણ્યવાન, પણ મારો છે વિશ્વાસ.
કે તેંજ દીધું છે કૃપાદાન, ને પછી દેશ ઉલ્લાસ.

૭ અને કાયમ રેશે હરશાલ, તારી પ્રીતિનું કામ.
ને બાપની કને સદાકાળ, હું કહીશ તારૂંજ નામ.

ગીત ૩૭ મું. ૭, ૬.

ઇસુને હાથ સલામત, તેના રાંક ઉરે શાંત;
ત્યાં તેના પ્રેમની છાંયે, હું પામું બિઇ નિરાંત. ૨૪

૧ રે દૂતોનો સૂર તો એ, ગાનમાં પાસે આવેલ;
મહિમાનાં ક્ષેત્રોથી, ને સાગર જે ચમકેલ.

૨ ઇસૂને હાથ સલામત, નાશક ચિંતાથી દૂર;
જગ પરિક્ષણથી છુટો, પાપ ત્યાં નહિ જરૂર.

૩ જીવ ભેદક શોકથી છુટો, શક, ભય, ત્યાં ન લગાર;
માત્ર પરિક્ષા થોડી, આંસુ થોડાં વેનાર.

૪ ઇસૂ મજ જીવનો આશ્રો, મુઓ મારે લીધે,
તે યુગોના ખડક પર, નિર્ભય પાયો દીધે.

૫ ત્યાં ધીરજથી હું રહું, જ્યાં લગ રાત વિતી જાય;
ને સોનેરી કીનારે, પોહો ફાટેલો જોવાય.

૬ પ્રભાતનો તારો આવશે, તે લેશે મજને પાસ,
શરીર મારૂં બદલશે, પૂરી કરશે મજ આસ.

ગીત ૩૮ મું. ૧૦

૧ જુઓ આકાશમાં વાણી થાય છે, ખબર કરનારા દૂતો ગાય છે;
પરમ ઉંચામાં દેવને હોજો માન, જગતના સંતો ગાજો સલાહનાં ગાન.

૨ પૃથ્વીમાં સલા, દીનોને દયા, દુષ્ટો કરૂણા પામનારા થયા.
માનવા તો માંડો સહુ લોકો તમો, માણુસ બધાંએ, અંતરમાં નમો.

૩ જયરાગે ગીતો આકાશમાં ગાઓ, તેજસ્વી ફોજો ગીત ગાતી જાઓ
સલ્લાનો રાજા આકાશથી આવ્યો, સલ્લાનો ઉપાય સાથે તે લાવ્યો.

૪ જયનાદી ગીતો આનંદે ગાઓ, જયકાર કરીને સહુ ગાતાં આવો;

સૃષ્ટિનો રાજા રાજ મૂકી દેછે, જીવનનો દાતા મૃતાંગને લેછે.
૫ પાપીનો તારનાર પોતે મરે છે, પાપોનો હરનાર પોતે હારે છે;
પોત હારી ગયો પાપને હરાવવા, પોત મરી ગયો લોકને તરાવવા.
૬ મરીને ઉઠયો મોતને દબાવી, બંધનથી છુટયો લોકને છોડાવી;
દીન થઇને યુદ્ધે તે લડયો, દુઃખો સહીને આસને ચડયો.
૭ મોતને જે નમ્યો ઉંચો થયો છે, માર જેણે સહ્યો મોતને દમ્યો છે;
એવો તે આપે માણુસને તારણ, એવું તે સ્થાપે પાપનું નિવારણ.

ગીત ૩૯ મું. ૭, ૭, ૬.

૧ જ્યાં તો શોક દુઃખ થાય છે,
મીત્રો આવી જાય છે,
આકાશમાં એમ ન થાય.

કેવો થશે આનંદ, આનંદ, આનંદ;
કેવો થશે આનંદ, જ્યારે આવી કોઈ ન જાય. ટેક.

૨ જેઓ કરે ખ્રીસ્તનું હેત,
તેઓ તેના લોક સમેત,
આકાશનાં ગીતો ગાય, કેવો થશે આનંદ.

૩ ત્યાં તો બાળકો મળે,
ઈશ્વર પ્રાર્થના કરતા જે,
ધણી નિશાળો માંય, કેવો થશે આનંદ.

૪ ધર્મી માતા પિતાજી,

ને વિશ્વાસી મેનાજી,
તેઓ પણ હાજર થાય, કેવો થશે આનંદ.

૫ કેવા સુખી હોઇશું,
આપણે તારનાર જોઇશું,
તે વૈભવે દેખાય, કેવો થશે આનંદ.

૬ સ્તુતિ કરવા જઇશું,
સદા સુખી થઇશું,
પ્રભુની સેવા માંય, કેવો થશે આનંદ.

ગીત ૪૦ મું. ૭, ૭, ૬.

૧ ઇશ્વરે લાં આણ્યાં છે,
દુન્યાંમાંથી કાડયાં છે,
દુષ્ટથી જુદાં કર્યાં,
અરે આપણુને ધન છે, ધન છે, ધન છે, ધન છે;
અરે આપણુને ધન છે, ઇશ્વરે લાં આણ્યાં છે. ટેક.

૨ જગતનો કંકાશ ને કલેશ,
અદેખાઇ અને દ્વેષ,
સહુ નિવારણ થયું, અરે.

૩ ચોરી ખુન કુકર્મ મટયું,
ખોટું ભાખણુ પણ ગયું,
સદાચાર શીખાયો, અરે.

૪ જ્યાં મૂર્ત્તિઓની પૂજા,
દેવ દેવીઓની સેવા,
પાપ ન મળે તેવાં. અરે.

૫ ત્યાં તો સ્તુતિ નિત થાય,
પ્રભુનું પણ નામ મનાય,
રવિવાર પળાય. અરે.

૬ સુખ શાંતિ કુશળતાએ,
હર્ષાનંદ તથા પ્રેમે,
એ સુખમાં જીવિયે, અરે.

૭ માબાપ, ભાઈ બેહેન સઘાં,
મિત્રને સગાં વાલાં,
એ મેલાપ છે ત્યિાં. અરે.

૮ જો તારનારને ઓળખિયે,
તેની આશા રાખિયે,
તો આકાશે જઈયે. અરે.

૯ સ્વર્ગમાં નથી પાપને દુઃખ,
ત્યાં સદા આનંદ ને સુખ,
સહુ આંસુ જતાં રહે. અરે.

ગીત ૪૨ મું. ૬, ૪, ૬, ૪, ૬, ૬, ૬, ૪.

૧ એક છે આનંદી દેશ, તે નિરાળું;

રાત વિના ત્યાં હમેશ, છે અજવાળું;
કેવાં મિઠાં ગીત ગાય,
તારનારની સ્તુતિ થાય,
તેની વખાણુ સંભળાય, તે દયાળુ.

૨ આવો સુખને દેશે, ચાલો આવો;
કોણ ભ્રાંત મધ્યે રેશે ? ઇમાન લાવો;
આપણે સુખ ભોગવીશું,
પાપ દુ:ખને છોડીશું,
ખ્રીસ્ત સાથે રહીશું, ગીત ગીત ગાઓ.

૩ તે દેશમાં નથી પાપ, તેમાં હર્ખ નિત,
તેમાં છે આપણો બાપ, ને પ્રેમ અમૃત;
ચાલો અહીં ફરો,
તાજ રાજ મહિમા ધરો,
અને સદા કરો સંપૂર્ણ પ્રીત.

ગીત ૪૨ સુ. ૮,

સ્તુતિ સામર્થ, મહિમા બધા.
દેજો ઇસૂ ખ્રીસ્તને સદા;
આપણો એકલો તે તારનારો,
હાલિલૂયા, સ્તુતિ કરો.

જાહેર ખબર.

આ પુસ્તકના પ્રસિદ્ધ કરનાર પાસેથી મિલેતાં પુસ્તકો

મળશે અરનાશુ-આપ્રુસેડ.

1. ઈશ્વરી સત્રગી..........કિંમત રૂ. ૦—૧—૦
2. પાપોની માફી..........૦—૦—૪
3. સાર સુખો..........૦—૦—૪
4. દેવના વચનની મુલાકાતે..........૦—૧—૦
5. ખ્રિસ્તિઆમની નિશ્ચળતા તથા સુખાનુભવ..........૦—૧—૦
6. સત્ય શું છે?..........૦—૨—૦
7. રૂમીઓનું પત્ર તથા તેના ખુલાસા..........૦—૬—૦
8. બાળકોને વાસ્તે ઈશ્વરી નિયમ..........૦—૦—૬